

v vsakem oziru dobro uspela. Prireditve se je začela z govorom sedmošolca Barbariča, ki je med drugim dejal: »Lansko leto, ko je zlato klasje zorelo, za časa žetve, smo se vam predstavili z veselo igro »Utopljenec«, a letos, ko že zori grozdje, vam prikažemo življenje ruskega kmeta-kulaka in življenje mladega duhovnika, ki za vero in Boga umre, zadet od kroglice rdečearmijcev.« Med drugim je obžaloval, da dijaki drugih vasi v nočnih urah niso posebno varni na naših ulicah, kar so mu prizadeti zamerili ter mu celo pretijlo s pretepom. Žalostno! Igra sama je bila zelo efektivna in je mnogim gledalcem izvabila solze v oči. Dijaki so bili naprošeni, da bi igro ponovili, ker pa jih šolska dolžnost vabi v šolske klopi, zato ljudem niso mogli ustreči. Da je stvar tako dobro uspela, gre zahvala v največji meri bogoslovcu g. Gjuranu in g. Ludoviku Terboča, ki sta stvar naštvudirala, odnosno zrežirala. Petje, ki je spored izpolnjevalo, je vodil organist g. Dominko. O ustanovitvi prosvetnega društva se ta dan ni govorilo zaradi zadržanosti in odsotnosti g. dekana in g. kaplana. Zaradi tega tudi govornik ni prišel. Zanimivo je, da se nekateri upirajo, da bi se ustanovilo katoliško prosvetno društvo. Naš narod je še pobožen, zato nima smisla, da bi se mu to lepo čednost trgalo iz srca. O ustanovitvi tega društva se bo razpravljalo v bližnji bodočnosti in v zvezi s tem tudi o zelo potrebnih prosvetnih dvorani. — Prejšnji teden je bila prepeljana v bolnišnico in operirana na slepiču poštna pripravnica gđna Klara Gorkoš. Bolezen je začutila ravno onega dne, ko bi morala biti zaprisežena. Želimo ji skorajšnjega okrevanja, da bo očetu čimprej lahko pomagala pri težavnem delu. — Precej pozornosti in veselega smeha je vzbudilo prejšnjo soboto »gostilvanje« neke ciganke, ki stanuje, odnosno tabori v naših gajih. Ciganska godba (šest muzikantov) ji je na potu v cerkev igrala s takim navdušenjem, da je bilo veselje poslušati. Nevesti je poročno obleko kupil g. dekan Jerič, poleg tega je novoporočenca obdaroval še z nekimi drugimi zemeljskimi dobrimi. — Šolski pouk se je začel, a učnih moči nam še vedno primanjkuje. Oblast ponovno prosimo, da nam te čimprej pošlje. — Deževje zadnjih dni je Ledavo napolnilo in obstoja nevarnost, če bo deževno vreme trajalo naprej, da homo imeli povodenj.

Dobrovniki. Pretekli teden se je nevarno poškodoval na motornem kolesu posestnik in lastnik večih hiš, okrog 50 letni g. Gajdek. S hčerko se je peljal na motokluku v smeri od Dobrovnika proti Žitkovcem. Med potjo je dohitel voznika in se je tako nerodno izognil, da je zadel v os (Stecl) voza, kar je bilo zanj usodno. Padel je ter si pri padcu zdrobil koleno in prelomil nogo. Hčerka je dobila le manjše poškodbe. Ponesrečencema je nudil prvo pomoč g. dr. Oršič, dobrovniški zdravnik, ki je g. Gajdeka prepeljal v bolnišnico v Soboto in od tam v Maribor. Bolniku želimo skorajšnjega okrevanja, a na motorno kolo se mu najbrž ne bo več ljubilo. — Te dni dovršujejo na našem pokopališču mrtvašnico, ki nam je bila zelo potrebna. — Pretekli teden se je odselila od nas družina polkovnika g. Peračiča iz Beograda, ki je bila pri nas dalj časa na počitnicah. — Vsak dan po večkrat brni skozi našo občino špeditijski avto g. Pergarja iz Turinšča, ki vozi 8000 kub. metrov drv iz gozda delniške družbe Našička v Soboto. — Tudi pri nas imamo zadnje čase mnogo dežja, zato smo v skrbeh, kako bomo spravljali otavo. Če bo tako deževno vreme trajalo naprej, bo krompir začel gniti, kot je to bilo lani. Posledice zadnjih deževnih dni se poznajo tudi v vinogradih, ker začenja grozdje gniti. — Nekje v bližini hiše g. Šolariča je udarila pred dnevi strela in je skoraj ubilo eno telico v hlevu.

Beltinci. Prejšnjo nedeljo so naši vrli in požrtvovalni gasilci proslavili 15 letnico svojega obstoja. V zvezi s proslavo so imeli tudi svojo veselico pri g. Pintariču, ki je bila zelo dobro obiskana, iz česar lahko sklepamo, da je ljudstvo društvu, ki je osnovano le v pomoč bližnjemu, naklonjeno. Nekoga gospoda so pri zabavi v oči bodla in nekoliko motila odlikovanja g. Vörösa, kar je izzvalo malo prepira in prerekanja. — Precej govoričenja, celo nepotrebnega, je povzročila gradnja nove občinske tehnične. Gotovim ljudem ni prav prostor, na katerem stoji, a drugi imajo zopet druge pomisleke. Sicer pa z nobeno stvarjo ni vsem ustrezno.

Dolajlendavske gorice. Pretekli teden smo imeli mnogo dežja. Mestoma so bili taki nalivi, da so nam poti (k lance) popolnoma pokvarili, zato dovoz do nekaterih krajev, dokler poti ne bodo popravljene, sploh ni mogoč. — Deževje zadnjih časov mnogo škoduje zorečemu grozdju, zaradi česar poka in gnije. Pridelek že sicer ne bi bil posebno obilen in če nam Bog ne da lepšega vremena, nam bo še to segnalo, da bo trgateg kaj žalostna. — V Bilkešu se je pred kratkim pojavila griža, ki je zahtevala že več smrtnih žrtev. — Dne 29. avgusta v Lendavi živinskega sejma ni bilo. Bil je samo kramarski sejem, ki je bil še zadovoljivo obiskan.

Rok za vlaganje prošenj za sprejem gojencev v kmetijsko šolo v Rakičanu je podaljšan do 15. septembra 1938.

Naši rajni

Sv. Venčeslav. Umrl je Franc Gorjanc, družinski oče, delavec v gornjebistriški tovarni. Dopolnil je komaj 26 let. Posvečen prav. Srcu je bil ves tih in skromen in preboječ, da bi si upal sam pomagati v prenaporni službi; tako je postal žrtev svojega pretežkega dela. Morala je priti njegova smrt, da so se razmere v tovarni zboljšale: sedaj se pri istem delu, ki ga je on sam opravljal, čredita dva delavca. — Rajnemu večni mir in pokoj, žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Barbara v Haložah. Dne 28. avgusta smo pokopali posestnika K o k o l Ivana iz Paradiža. Umrl je 26. avgusta po kratki bolezni. Pokojnik je dosegel lepo starost polnih 81 let. Zapušča vdovo in sedem preskrbljenih otrok, med katerimi je tudi sin, frančiškanski gvardian p. dr. Hadri-

jan Kokol, ki je iz daljnih Brezij na Gorenjskem prišel na očetov pogreb. Prišel je tudi sin Ivan iz Vuzenice, kjer je postajenačelnik, in hči Lilička iz Maribora, kjer je učiteljica. Ostali otroci so v domači fari. Pokojnik je bil dober krščanski oče in vzgojitelj svojih otrok, mož dela v mlajših letih, dober kristjan, saj smo ga velikokrat videli pri obhajilni mizi. Bil je v prejšnjih letih občinski odbornik občine Slatina, odbornik cerkveno-konkurenčnega odbora, načelnik domače posojilnice, uradni cenilec itd. Napisal je nešteto testamentov, pogodb, prošenj in dajal nasvete, za katere so se nanj obračali v raznih sporih domačini. — Pogreba se je udeležila velika množica ljudi od hiše žalosti, kjer so cerkvene pevke zapele v slovo, in so se žalnemu sprevodu vedno priključevale med potom nove množice. Sprevod so spremljali štirje duhovniki. Na pokopališču so zopet zapele pevke in domači g. župnik se je spominjal rajnega s primernimi besedami. Pogreba se je udeležil tudi pokojnikov sosed državni poslanec g. Mihael Brenčič. Takega pogrebnega spreveda ni bilo že od lani, ko smo pokopavali ob Petrovem gospo Marijo Grobler, mater našega g. župnika. Iz tega se vidi, kako narod spoštuje tiste starše, ki imajo sina duhovnika. Žalujočim domačim izrekamo naše sožalje — rajnemu pa naj sveti večna luč!

Sv. Andraž pri Velenju. Po daljšem bolehanju je umrl Martin Ograjenšek, ugleden posestnik, star 61 let. Skozi 35 let je vzorno vodil lepo Grmovškovo posestvo. Bil je vzoren sadjar, hmeljar, živinorejec in čebelar. Pred in po vojni je bil občinski odbornik. Njegova krščanska in gostoljubna hiša je znana daleč naokrog. Domači in sosedje ga bodo težko pogrešali. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb, kakršnega pri nas že dolgo ni bilo. Pevci so mu zapeli v zadnje slovo na domu in ob grobu. Zapušča ženo in več otrok, od katerih sta dva sina absolventa kmetijske šole. Naj počiva v miru — žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Vid pri Planini. V Bogu je zaspala dobra krščanska mamica Terezija Pertinač, posestnica v Podpeči. Njen pogreb je bil zelo lep. Hvaležnega srca in z globokim spoštovanjem so jo spremili na zadnji poti oni, ki jim je nudila prvo pomoč na tem svetu. Ob grobu ji je govoril g. župnik Jože Presnik prav lepe besede v slovo. Oni pa, ki jih je ponesla k sv. krstu in so nekateri že v večnosti, so ji gotovo prišli naproti, da spremijo njeno dušo v kraj, kjer ni več trpljenja. Žalujočim naše sožalje!

G. ban med obmejnimi Slovenci na Radlu

(Dopis iz obmejnega Remšnika)

V zadnji številki je »Slov. gospodar« poročal, da se je vršil pri nas tik ob severni meji v nedeljo, 28. avgusta, kmečki tabor pod pokroviteljstvom g. bana. Naš ljudski ban dr. Marko Natlačen je obmejne Slovence počastil z osebnim obiskom in je bil na taboru glavni govornik, kar je posebno povzdignilo prireditve. G. ban je naslovil na obmejne prebivalce tako vsem umiljive ter pomenljive besede, da zaslužijo, da si jih Slovenci ob severni meji nezabno vtisnejo v spomin. Ker je »Slov. gospodar« po kmečkih domovih na Radlu skoraj edino tedensko glasilo od nekdanj, nam gotovo ne bo odrekel naše iskrene prošnje in nam bo objavil zaradi našega spoštovanja ter ljubezni do bana njegov globoko zasnovan govor, katerega si bomo tiskane lahko večkrat prečitali ter se bomo tudi ravnali po njegovih vzpodbudnih besedah. (Opomba uredništva: Radi ustrezemo želji obmejnega prebivalstva in prinašamo banov govor v izveščku danes, ker v zadnji številki ni bilo več prostora za obširno poročilo o lepo uspeli

kmečkem taboru na Remšniku.) G. ban dr. Natlačen je med drugim polagal na srca naših obmejnih stražarjev naslednje:

G. ban o kmečki hiši in narodni zavesti ob meji

V stari Avstriji ni bil običaj, da bi na ljudska zborovanja prihajali najvišji predstavniki oblasti in zastopniki kralja. Kraljevi namestniki niso bili niti kmečkemu rodu niti slovenske krvi. Na visoka mesta so mogli priti samo stanovni visoke aristokracije, grofje in baroni; za sinove, ki so se rodili pod preprosto streho kmečke hiše, so bila vrata do visokih državnih položajev trdno zaprta. Zato ti gospodje niso imeli smisla ne srca za preprosto kmečko in delavsko ljudstvo in na taka ljudska zborovanja, kakor je danes, tudi niso prihajali. Po drugi strani so pripadali bivši oblastniki drugi narodnosti, ne slovenski. Celo nižja mesta okrajnih glavarjev in predstojnikov sodišč so bila pridržana za sinove nemške narodnosti, Slovenec je le izjemoma in redko mogel priti na take položaje in še to nikdar v severnih obmejnih kra-